

Fundacja
Aleksandra Kwaśniewskiego
AMICUS EUROPAE

Biuletyn OPINIE FAE
nr 10/2012

Marcin TOBOŁA

Konflikt między Sudanem a Sudanem Południowym

Konflikt między Sudanem a Sudanem Południowym

Biuletyn OPINIE FAE nr 10/2012

Marcin Toboła

Porozumienia pokojowe między Północą a Południem Sudanu, zawarte w 2005 r., nie doprowadziły do zakończenia trwającego od dekad konfliktu zbrojnego. Obecna ponowna eskalacja przemocy na pograniczu Sudanu i Sudanu Południowego stanowi bowiem efekt występowania wielu nierozwiązanych (a niekiedy wręcz nierozwiązywalnych) problemów, istniejących w tym regionie od dłuższego czasu.

Ciąg wydarzeń¹ na pograniczu Sudanu i Sudanu Południowego, o których szeroko informują światowe media od końca marca br., to nic innego jak tylko konieczny rezultat nierozwiązanych – a czasem wręcz nierozwiązywalnych – problemów, istniejących w Sudanie od dekad, a nawet od wieków.

Porozumienia pokojowe, sfinalizowane w 2005 r. (Comprehensive Peace Agreement - CPA) okazały się zaledwie tymczasowym zawieszeniem broni, obejmującym *de facto* tylko dwa oficjalne czynniki po obu stronach konfliktu – Sudańskie Siły Zbrojne (SAF) i Sudańską Ludową Armię Wyzwolenia (SPLA), a i to też nie w pełnym zakresie (od 2005 trwa konflikt zbrojny o niskiej intensywności w Południowym Kordofanie, Abyei i Nilu Błękitnym, choć o bardzo poważnych skutkach dla ludności cywilnej).

Społeczność międzynarodowa nie jest obecnie w stanie znaleźć skutecznej drogi do pokoju i stabilizacji w kraju, co grozi kolejną katastrofą humanitarną po Darfurze, który został w 2004 r. określony przez Mukesha Kapilę, Koordynatora ds. Humanitarnych ONZ w Sudanie, jako miejsce „największego na świecie kryzysu humanitarnego”.

Rozwiązanie konfliktu utrudnia również niesymetryczność aktorów biorących w nim udział. Po jednej stronie znajduje się Sudan, z dobrze rozwiniętymi strukturami państwowymi i aparatem biurokratycznym, siłami zbrojnymi z jednolitym dowództwem, infrastrukturą. Sudan jest również częścią społeczności międzynarodowej od ponad 50 lat.

Po drugiej stronie stoi Sudan Południowy, najmłodszy członek ONZ, państwo *in statu nascendi*, ze szczątkową administracją, armią składającą się z rywalizujących do niedawna ze

---

1 Kalendarium konfliktu w 2012 r. dostępne jest, m.in. pod adresem: www.stosunkimiedzynarodowe.info/chronologia.87,Konflikt_miedzy_Sudanem_a_Sudanem_Poludniowym_-_chronologia. Dodać warto, że 29 kwietnia br. Sudan Południowy ogłosił wycofanie swoich sił policyjnych z prowincji Abyei. Natomiast prezydent Sudanu Omar Al-Baszir ogłosił tego samego dnia stan wyjątkowy w Południowym Kordofanie, Sennar i Białym Nilu.

Konflikt między Sudanem a Sudanem Południowym

Biuletyn OPINIE FAE nr 10/2012

Marcin Toboła

sobą frakcji, praktycznie bez infrastruktury transportowej, sanitarnej i energetycznej, targany ciągle konfliktami wewnętrznymi o podłożu etnicznym. Obok nowego państwa ze stolicą i siedzibą rządu w Dżubie, w walce przeciwko Sudanowi aktywne są organizacje paramilitarne o różnym stopniu powiązania z Południem.

Geneza konfliktu

Początków konfliktu północno - południowego w Sudanie można doszukiwać się już kilkaset lat temu, gdy rywalizowały ze sobą ówczesne królestwa położone nad Nilem z tymi z interioru. Przynajmniej od XVII wieku, centralne ośrodki władzy usiłowały też podporządkować sobie i wyzyskiwać gorzej rozwinięte Południe.² Południe nie pozostawało w takiej sytuacji bierne i często wypowiadało posłuszeństwo.

Konflikt ten jest więc dużo starszy niż brytyjski kolonializm zapoczątkowany w XIX w. i rozciągnięty na terytorium Sudanu za pośrednictwem protektoratu egipskiego, by wreszcie połączyć oba państwa w strukturze kondominium egipsko – sudańskiego w 1899 r. Administracja brytyjska przeprowadziła jednak szereg posunięć, które okazały się brzemiennie w skutkach po uzyskaniu przez Sudan niepodległości. Być może najistotniejszym z nich było z jednej strony popieranie islamu i arabizmu na Północy, z drugiej chrześcijaństwa i języka angielskiego³ na Południu. Ważne również było uniemożliwienie migracji z Północy na Południe i odwrotnie, co zablokowało proces integracji obu regionów.

Polityka traktowania Sudanu przez Zjednoczone Królestwo jako dwóch osobnych krajów/prowincji trwała aż do 1946 r., gdy na skutek zabiegów ze strony Chartumu rząd JKM utworzył na terenie tej kolonii jedną jednostkę administracyjną.⁴ Krok ten, sprzeczny z interesami Południa czującego obawę przed dominacją Północy, stanowił preludium do pierwszej wojny domowej w Sudanie, która wybuchła niecałą dekadę później. Decyzja

---

² <http://web.africa.ufl.edu/asq/v7/v7i2a29.htm>

³ Na Południu językiem urzędowym był angielski, nie arabski jak na Północy. Miejscowi urzędnicy i dowódcy wojskowi byli pochodzenia brytyjskiego albo południowego. Lokalne szkolnictwo oparto na chrześcijańskich misjach.

⁴ <http://www.globalsecurity.org/military/world/war/sudan-civil-war1.htm>

Konflikt między Sudanem a Sudanem Południowym

Biuletyn OPINIE FAE nr 10/2012

Marcin Toboła

Brytyjczyków dała Północy przewagę nad Południem, z której ten pierwszy skorzystał po ogłoszeniu w 1953 r. postanowienia Egiptu i ZK o przyznaniu niepodległości Sudanowi⁵.

Pierwsza Wojna Domowa trwała od 1955 r. do 1971 r., kiedy to w marcu w Addis Abebie podpisano Traktat Pokojowy. Pokój trwał niewiele ponad dekadę, w ciągu której narastały animozje z powodu nie przestrzegania przez Chartum postanowień Traktatu, czego najjaskrawszym przykładem były próby objęcia kontroli nad polami ropnymi odkrytymi na terytorium Południa oraz fakt, iż muzułmańscy radykałowie, niezadowoleni z względnej autonomii nie-muzułmańskiego Południa, wymusili w końcu na prezydencie Nimeirim ogłoszenie w 1983 r. całego Sudanu państwem muzułmańskim i tym samym skasowanie Autonomicznego Sudanu Południowego.⁶ Wtedy doszło do wybuchu Drugiej Wojny Domowej i powstania SPLA. Efektem walk była śmierć ok. 2 mln ludzi i przymusowa emigracja ponad 4 mln Sudańczyków (głównie z Południa).

Koniec wojny i co dalej

Druga Wojna Domowa została formalnie zakończona podpisaniem wspomnianego już Kompleksowego Porozumienia Pokojowego (CPA) w 2005 r., które jednak pozostawiło wiele spornych kwestii nierozwiązanymi.

Najważniejsze z nich to :

- demarkacja granic – bardzo istotny problem w kontekście prawa do pól ropnych, których większość znajduje się bezsprzecznie na terytorium Południa, a spór toczy się głównie o Abyei i Heglig, które mogłyby zapewnić Sudanowi ok. 150 tys. bd⁷, przy 350 tys. bd. Sudanu Południowego;
- podział zysków z eksportu ropy naftowej – do secesji Południa dzielono się nimi po równo;
- zbrodnie wojenne i czystki etniczne oraz kwestia rozliczenia sprawców;
- grożąca milionom ludzi katastrofa humanitarna;
- finansowanie, dozbrajanie i wspieranie na inne sposoby organizacji paramilitarnych,

5 *ibidem*

6 http://www.psz.pl/index.php?option=com_content&task=view&id=38762

7 baryłek dziennie.

Konflikt między Sudanem a Sudanem Południowym

Biuletyn OPINIE FAE nr 10/2012

Marcin Toboła

zbrojnych milicji i bojówek plemiennych, dokonujących aktów przemocy na terytorium oponenta.

Na problemy te niewątpliwie nakładają się historyczne animozje oraz różnice rasowe, religijne i kulturowe, obecnie jednak, jak się wydaje, nie są one decydujące dla rozwoju sytuacji między Południem a Północą. Warto więc bliżej przyjrzeć się wymienionym wyżej kwestiom, które determinują charakter obecnej odsłony konfliktu między Północą a Południem Sudanu i wpływają na sytuację w całym regionie.

Płynne granice

Problem przynależności państwowej Hegligu (czy też Panthou wg nazewnictwa południowego) i samego Południowego Kordofanu, na którego terenie leży owo miasteczko, nie został, wbrew obiegowej opinii, rozstrzygnięty przez Stały Trybunał Arbitrażowy w Hadze w 2009 r. Faktycznie, przedmiotem rozpoznania Trybunału była tylko decyzja Komisji ds. Granic Abyei (ABC), która miała za zadanie podział dystryktu między zwaśnione plemiona Dinka i Misseriya. Trybunał przychylił się do większości ustaleń Komisji i przyznał Dinka prawo do kontroli nad ziemią, której północną granicę wyznaczają współrzędne 10°10'N.⁸ Trybunał w ogóle nie zajmował się kwestią Hegligu, czy całego Południowego Kordofanu, gdzie według postanowień CPA miały odbyć się, nieokreślone dokładniej, „konsultacje społeczne”, które zostały jednak zablokowane przez Sudan.

Tym dziwniejsze było zdecydowane potępienie SPLA przez Unię Afrykańską i ONZ za zajęcie Hegligu 10 kwietnia br.⁹ Południe uzasadniało ten krok koniecznością odpowiedzi na prowadzoną przez SAF z ziemi i z powietrza operację militarną przeciwko Południowi.¹⁰ Mimo wszystko, 20 kwietnia SPLA wycofało się z Hegligu, nie rezygnując ze swoich roszczeń do tego bogatego w ropę naftową regionu.¹¹ Dżuba rozważa oddanie ponownie sprawy do Stałego Trybunału Arbitrażowego.

Problem demarkacji granic nie wiąże się wyłącznie z dostępem do pól ropośnych. W dużym stopniu polega on również na rywalizacji o pastwiska i czystą wodę między

8 <http://www.pca-cpa.org/upload/files/Abyei%20Final%20Award.pdf>, s. 267.

9 <http://www.sudantribune.com/Who-initiates-hostilities-between,42445>

10 <http://www.sudantribune.com/SPLA-claim-seizure-of-South,42191>

11 *Tamże*.

Konflikt między Sudanem a Sudanem Południowym

Biuletyn OPINIE FAE nr 10/2012

Marcin Toboła

ludnością osiadłą a koczowniczą, żyjącymi w tym regionie. Zgodnie z wykładnią ABC, władzę nad terytorium spornym powinna sprawować ludność osiadła, stale tam przebywająca, co np. w Abyei faworyzowałoby plemię Dinka. Nie powinno to się jednak odbyć z pogwałceniem praw koczowników do korzystania z pastwisk i wody.¹² Dlatego proponowane w ramach CPA referendum nie wydaje się dobrym rozwiązaniem, gdyż rodzi ono m.in. problem czynnego prawa do udziału koczowników, którzy przebywają tam nie dłużej niż 6 miesięcy w roku.

Podział zysków z eksportu ropy

Dochody z wydobycia ropy naftowej to sprawa życia lub śmierci dla Sudanu Południowego oraz bardzo istotna pozycja w budżecie Sudanu. Obecnie, wskutek decyzji Południa o zakończeniu produkcji, która weszła w życie w lutym br., oraz działań wojennych obu stron, produkcja ropy bliska jest zeru.

Po secesji Sudanu Południowego mógł on produkować 350 tys. bd., a Sudan 150 tys. bd. Niemniej do eksportu swojej ropy Południe potrzebowało ropociągu będącego własnością Północy oraz jego rafinerii. Strony nie doszły do porozumienia w kwestii opłaty tranzytowej. Dżuba proponowała ok. 1 USD za baryłkę, podczas gdy Chartum żądał od 32 do 36 USD.¹³ Trzeba przyznać, że cena zaproponowana przez Sudan nie była zbyt wygórowana biorąc pod uwagę fakt, że bez jego infrastruktury eksport tego cennego surowca z kraju w ogóle nie jest i jeszcze długo nie będzie możliwy, mimo planów budowy alternatywnego rurociągu z Południa, biegnącego przez Kenię¹⁴. Nie można też tej sytuacji porównywać, jak czynią to oficjele z Dżuby, do tranzytu np. rosyjskiego gazu przez Ukrainę, ponieważ w tym ostatnim przypadku Rosja posiada wiele alternatywnych dróg eksportu, a ponadto Ukraina sama kupuje część z przesyłanego przez jej terytorium surowca.

Desperacki krok Dżuby nie ma zatem żadnego uzasadnienia ekonomicznego – pozbawia jej obywateli jedynej szansy na szybki rozwój i finansowania dla ewentualnego projektu alternatywnego ropociągu. Przybliża również widmo katastrofy humanitarnej,

¹² <http://www.pca-cpa.org/upload/files/Abyei%20Final%20Award.pdf>, s. 43.

¹³ <http://www.sudantribune.com/Sudan-asks-China-for-help-in,41749>

¹⁴ <http://www.sudantribune.com/South-Sudan-and-Kenya-sign,41394>

Konflikt między Sudanem a Sudanem Południowym

Biuletyn OPINIE FAE nr 10/2012

Marcin Toboła

skazując setki tysięcy południowych Sudańczyków uciekających z Północy na łaskę międzynarodowych organizacji i darczyńców.

Pewnym uzasadnieniem tej decyzji mogłaby być chęć zaszkodzenia Chartumowi, poprzez ograniczenie źródeł finansowania dla zakupów broni dokonywanych przez Sudan w Chinach, Rosji i na Białorusi. Drugą stroną medalu jest fakt, iż Sudan Południowy, i tak już zdominowany militarnie przez Północ, również w tej sytuacji nie jest w stanie zmniejszyć militarnej przewagi oponenta.

Nierozliczone zbrodnie

Problem osądzenia osób odpowiedzialnych za dokonanie zbrodni wojennych w czasie wojny domowej to nie tylko sprawa Omara Al-Baszira czy innych oskarżonych w związku z czynami popełnionymi w Darfurze.

Istnieje wiele przesłanek ku temu, że co najmniej od 1999 r. aż po dziś dzień rząd w Chartumie prowadzi politykę czystek etnicznych w Południowym Kordofanie, Nilu Błękitnym i Darfurze, zmuszając tamtejszą ludność cywilną do ucieczki. Dominującym narzędziem prowadzenia tej polityki są Sudańskie Siły Powietrzne, których samoloty i śmigłowce bojowe przeprowadzają naloty na cele cywilne.¹⁵ Bombardowania cywilów miały miejsce również na terytorium Sudanu Południowego, w prowincji Unity, Górny Nil, Bahr El-Ghazal.¹⁶

Inna zbrodnicza praktyka, stosowana przez armię Sudanu, to tzw. „taktyka spalonej ziemi”, polegająca na niszczeniu całych wiosek i wypędzaniu mieszkającej tam ludności, co zostało udokumentowane na nagraniu wideo.¹⁷ Na filmie tym widać, jak ścigany listem gończym przez Międzynarodowy Trybunał Karny gubernator Południowego Kordofanu Ahmed Harun podżega żołnierzy do zbrodni.

¹⁵ <http://www.sudanreeves.org/2012/01/13/they-bombed-everything-that-moved-aerial-military-attacks-on-civilians-and-humanitarians-in-sudan-1999-2012-january-12-2012/>

¹⁶ Tamże.

¹⁷ <http://www.youtube.com/watch?v=NkftN6bPqOU>, 9:40.

Konflikt między Sudanem a Sudanem Południowym

Biuletyn OPINIE FAE nr 10/2012

Marcin Toboła

Dramaty uchodźców

Obecnie kryzys humanitarny grozi niemal wyłącznie tzw. uchodźcom wewnętrznym (IDP, *internally displaced person*) oraz uchodźcom zbiegłym z Północy przed tamtejszą armią lub bojówkami. Według raportu USAID z 31 stycznia 2012 r.¹⁸ w Darfurze było 1,9 mln IDP'ów, 26 tys. południowych Sudańczyków przemieszczających się i potrzebujących pomocy (ta liczba wzrośnie, gdy wejdzie w życie decyzja Chartumu pozbawiająca 700 tys. południowców obywatelstwa Północy), 300 tys. IDP'ów w Południowym Kordofanie oraz 66 tys. w Niebieskim Nilu. Ponadto poza granicami Sudanu pomocy wymagało 290 tys. uchodźców znajdujących się w Czadzie, 37 tys. w Etiopii, 78 tys. w Południowym Sudanie (po ostatnich wydarzeniach ta liczba zapewne wzrośnie).

Jest to efekt zarówno planowej polityki Chartumu, jak i skutek walk regularnych oddziałów oraz zwaśnionych frakcji i plemion, często inspirowanych do walki i dozbrajanych przez Sudan, któremu zależy na destabilizowaniu sytuacji w ciągle nieokrzepłym państwie sąsiada.¹⁹

W dodatku Chartum posiada niechlubne osiągnięcia w dziedzinie utrudniania pracy organizacjom niosącym pomoc humanitarną. W marcu 2009 usunął z kraju 13 organizacji, w tym Oxfam i Lekarzy Bez Granic. Wspomniany raport USAID krytykuje również współczesne działania Chartumu i wymienia „restrykcje narzucone przez rząd Sudanu” w Południowym Kordofanie i Niebieskim Nilu jako jedną z głównych przeszkód dla niesienia pomocy ofiarom konfliktu.

Wojna bojówek

Strategia dozbrajania podmiotów nierządowych i paramilitarnych oraz wykorzystywanie ich przeciwko oponentowi jest stosowana przez obie strony tego konfliktu. Według raportu Small Arms Survey²⁰, niezależnego instytutu badawczego z siedzibą w Genewie, istnieją mocne dowody na to, że Chartum uzbraja co najmniej dwa ruchy

18 http://www.usaid.gov/our_work/humanitarian_assistance/disaster_assistance/countries/sudan/template/fs_sr/fy2012/sudan_ce_fs02_01-31-2012.pdf

19 <http://ancien.operationspaix.net/IMG/pdf/HSBA-SWP-20-Armed-Violence-Southern-Sudan.pdf>

20 <http://www.smallarmssurveysudan.org/pdfs/HSBA-SIB-19-Arms-flows-and-holdings-South-Sudan.pdf>

Konflikt między Sudanem a Sudanem Południowym

Biuletyn OPINIE FAE nr 10/2012

Marcin Toboła

rebelianckie na Południu – Ruch/Armie Wyzwolenia Sudanu Południowego (SSLM/A) oraz Demokratyczny Ruch/Armie Sudanu Południowego (SSDM/A), milicje koczowników Dżandżawid i Misseriya, Armie Oporu Pana (LRA) operującą z Ugandy oraz Białą Armie plemienia Nuer.

Dżuba z kolei, mimo oficjalnych deklaracji zerwania oficjalnych więzi między SPLA a SPLA-N, kontynuuje współpracę z tymi drugimi, a nawet wypłaca im żołd.²¹ SPLA współpracuje również militarnie z Frontem Rewolucyjnym Sudanu (SRF), powstałym w listopadzie 2011 r. i zrzeszającym Ruch Sprawiedliwości i Równości (JEM) oraz frakcje Ruchu Wyzwolenia Sudanu (SLM) Minniego Minnawiego i Abdula Wahida. Raport nie określa dokładnie form tej współpracy, choć wskazuje na możliwą koordynację działań zbrojnych, m.in. w marcu 2012 r. w rejonie Hegligu.

Rozwiązania międzynarodowe

Spółeczność międzynarodowa nie patrzy oczywiście na sytuację w Sudanie z założonymi rękami. Od 2005 r. w rozwiązanie konfliktu zaangażowana jest ONZ, LPA i Unia Afrykańska, której żołnierze stacjonują obecnie w Abyei. Działają, mimo szerokiego spektrum problemów, organizacje humanitarne i agendy oenzetowskie.

Bezpośrednią reakcją na ostatni etap wieloletniego sporu sudańsko-południowosudańskiego było uchwalenie 2 maja br., przez Radę Bezpieczeństwa ONZ rezolucji nr 2046. Przyjęto w niej równą odpowiedzialność stron, potępiając zarówno Chartum, jak i Dżubę. Opowiedziano się za wyłącznie pokojowymi metodami rozwiązania wszystkich spornych kwestii (choć nigdzie nie użyto słowa „zbrodnia wojenna” czy „ludobójstwo”) z pomocą Unii Afrykańskiej (sił UNISFA w Abyei oraz AUHIP - AU High-level Implementation Panel, ciałem powołanym do implementacji wytycznych ONZ, które w listopadzie 2011 przedstawiło stronom tymczasową mapę administracyjną, do której odwołuje się rezolucja). Wezwano także strony do działań w ramach wspólnych komisji do spraw demarkacji, utworzenia strefy zdemilitaryzowanej a także „osiągnięcia porozumienia” w kwestii podziału zysków z ropy, obywatelstwa i Abyei.

²¹ <http://www.smallarmssurveysudan.org/pdfs/HSBA-SIB-19-Arms-flows-and-holdings-South-Sudan.pdf>, s.5.

Konflikt między Sudanem a Sudanem Południowym

Biuletyn OPINIE FAE nr 10/2012

Marcin Toboła

Rezolucja, mimo że przewiduje sankcje za niestosowanie się do niej (Art. 41 VII Rozdziału Karty Narodów Zjednoczonych) oraz termin na dostosowanie się do jej wymogów przez Sudan i Sudan Południowy, cechuje się dużą dozą optymizmu, a także zbyt łagodnie traktuje rząd w Chartumie. Jest ona siłą rzeczy wynikiem kompromisu, realizacją „polityki grubej kreski”, która jest jednak przy obecnym nastawieniu głównych aktorów RB ONZ, być może jedyną możliwą do przyjęcia.

Wątpliwym jest, że w ciągu trzech miesięcy strony zasiądą wspólnie do stołu obrad i rozwiążą pokojowo najważniejsze sporne kwestie, zwłaszcza, że w ciągu ostatnich tygodni wzajemna nienawiść i nieufność narastały, a parlament Sudanu nie odwołał nawet uchwały z 16 bm., określającej Sudan Płd. „wrogiem narodu sudańskiego”. Być może społeczność międzynarodowa liczy na to, że poprzez politykę „appeasementu” wobec Sudanu doprowadzi do wzmocnienia opcji umiarkowanej w Chartumie i tym samym osłabienia radykałów z otoczenia al-Baszira. Podobna sytuacja miała miejsce w przypadku Muammara Kaddafiego, który przez ostatnie lata uchodził za solidnego partnera Zachodu, aż w końcu, przy sprzyjających okolicznościach, brutalnie zakończono jego karierę polityczną.

Tezy przedstawiane w serii „Policy Papers” Fundacji Amicus Europae
nie zawsze odzwierciedlają jej oficjalne stanowisko !

Kontakt

Fundacja Aleksandra Kwaśniewskiego
„Amicus Europae”

Aleja Przyjaciół 8/5
00-565 Warszawa, Polska

Tel. +48 22 622 66 33

Tel. +48 22 622 66 03

Fax: +48 22 629 48 16

email: fundacja@fae.pl, www.fae.pl

Biuletyn OPINIE FAE nr 10/2012

Konflikt między Sudanem
a Sudanem Południowym

Autor: Marcin Toboła

Ekspert Zespołu Analiz Fundacji *Amicus Europae*.

Tłumacz, redaktor portalu *Polityka Wschodnia* (www.politykawschodnia.pl).

Magister arabistyki UJ, student wydziału prawa tej uczelni.

Konflikt między Sudanem a Sudanem Południowym

Biuletyn OPINIE FAE nr 10/2012

Marcin Toboła

Nadrzędną misją **Fundacji AMICUS EUROPAE** jest popieranie integracji europejskiej, a także wspieranie procesów dialogu i pojednania, mających na celu rozwiązanie politycznych i regionalnych konfliktów w Europie.

Do najważniejszych celów Fundacji należą:

- Wspieranie wysiłków na rzecz budowy społeczeństwa obywatelskiego, państwa prawa i umocnienia wartości demokratycznych;
- Propagowanie dorobku politycznego i konstytucyjnego Rzeczypospolitej Polskiej;
- Propagowanie idei wspólnej Europy i upowszechnianie wiedzy o Unii Europejskiej;
- Rozwój Nowej Polityki Sąsiedztwa Unii Europejskiej, ze szczególnym uwzględnieniem Ukrainy i Białorusi;
- Wsparcie dla krajów aspirujących do członkostwa w organizacjach europejskich i euroatlantyckich;
- Promowanie współpracy ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki, szczególnie w dziedzinie bezpieczeństwa międzynarodowego i rozwoju gospodarki światowej;
- Integracja mniejszości narodowych i religijnych w społeczności lokalne;
- Propagowanie wiedzy na temat wielonarodowej i kulturowej różnorodności oraz historii naszego kraju i regionu;
- Popularyzowanie idei olimpijskiej i sportu.